ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' - ΑΡ. 10-1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
1
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.53'—Δύσις 5.24'
† Κοσμᾶ, Δαμιανοῦ Ἀναργύρων
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 765.5

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΜΟΣ-ΔΡΧ.15

152072

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ὀργανώσεως μιᾶς ἀξίας λόγου κοινωνικῆς προνοίας διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀνέργων καὶ τῶν ἐνδεῶν ἐν γένει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν χειμερινῶν μηνῶν, εἶνε πράγματι ἄξιον πολλῆς καὶ συντόνου προσοχῆς. Ὅπως ἐνίζομεν καὶ χθές, ἡ πρόνοια διὰ τὰς δυσπραγούσας κοινωνικὰς τάξεις εἶνε κάτι τὸ ἐπιτακτικῶς καὶ ἐπειγόντως ἐπιβαλλόμενον, ὅπως ἠμποροῦν ν' ἀντιληφθοῦν πάντες ὅσοι ἀποδίδουν τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς μερικὰς πολὺ ἀξιοπρεπεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος.

Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς νομίζομεν, ὅτι ἡ ριψοκίνδυνος ἀπὸ τὴν συνάδελφον «Ἑστίαν» ἰδέα πρέπει νὰ συζητηθῇ μὲ πνεῦμα πρακτικὸν, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον, ἡ πραγματοποίησις τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ διευκρινισθοῦν μερικὰ σημεῖα τῆς τριγύρω μας πραγματικότητος. Οἱ ἄνεργοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν καθαρῶς ἐργατικὴν τάξιν, δὲν εἶνε, ἐν ἀναλογίᾳ, τόσοι, ὅσοι ἀλλοῦ. Κατὰ τοὺς τελευταίους, μάλιστα, μῆνας εἶχε σημειωθῆ μία οἰκοδομικὴ ἔντασις εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς ἄλλα μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, κοπάσασα ἔν τινι μέτρῳ τώρα, ἡ ὁποία ἠλάφρωσε κάπως τὴν ἐργατικὴν ἀνεργίαν, ὅπως θὰ τὴν ἐλαφρώσῃ ἐπίσης ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ὁδοποιΐας. Παρ' ὅλα ταῦτα, ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιὰ καὶ ἄλλοῦ, σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀνέργων, ποὺ ἔχει ἀνάγκην, ἐφ' ἅπαξ μὲν, εἰδῶν ἱματισμοῦ χειμερινοῦ καὶ ὑλικοῦ θερμάνσεως, συνεχῶς δὲ συσσιτίου. Ἀλλ' ἐκεῖ, ὅπου ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἔνδεια εἶνε μᾶλλον διάχυτοι, εἶνε αἱ κατώτεραι μικροαστικαὶ τάξεις, αἱ ἀτελῶς σιτιζόμεναι, αἱ στερούμεναι ἀπαραιτήτων χειμερινῶν ἐφοδίων, διότι τὰ μέσα των εἶνε ἀνεπαρκέστατα. Καὶ αὐταὶ δὲν ἠμποροῦν πάντοτε νὰ τρέφωνται εἰς τὰ δημόσια συσσίτια. Δι' αὐτὰς ἐπιβάλλεται ἄλλη βοήθεια — κατ' οἶκον, διακριτική, ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐκασταχοῦ ἀνάγκην.

Δι' ὅλα αὐτὰ δὲν ἐπαρκοῦν τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προσπορίσῃ ἕνας δημόσιος ἔρανος. Ἡ ρίψασα πρώτη τὴν ἰδέαν ἐφημερὶς, φρονεῖ ὅτι τὸ Κράτος εἶνε ἀναλλοιωτότατον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Εἴμεθα σύμφωνοι εἰς τοῦτο ἀπολύτως. Οὔτε ὑπεστηρίξαμεν ἡμεῖς ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ ὀργανώσῃ τὸ ἴδιον τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν πρόνοιαν. Ἀλλ' ἐτονίσαμεν κάτι, τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ἀπολύτως: ὅτι οἱαδήποτε ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἄνευ τῆς κρατικῆς ἀρωγῆς καὶ ὑποστηρίξεως, θὰ ἠστόχει καὶ θὰ ἀπέφερεν ἀπογοητευτικῶς ὀλίγιστα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπαρχούσας πραγματικὰς ἀνάγκας. Εἴτε ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εἴτε μία εὐρυτάτης κοινωνικῆς συνθέσεως ἐπιτροπὴ, εἴτε οἱαδήποτε ἄλλη ὀργάνωσις ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἑνὸς μεγάλου, πανελληνίου, ἐράνου, θὰ πρέπῃ νὰ περιβληθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν διὰ νὰ εὑρίσκῃ τοὺς ἀναγκαιοῦντας πόρους, διὰ νὰ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν τυχὸν δυστροπούντων, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ θετικὰ καὶ πρακτικὰ ἀποτελέσματα. Ἐὰν τοῦτο γίνῃ, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι οἱ πόροι δὲν θὰ λείψουν καὶ ὅτι θὰ ἐξευρεθοῦν ἐκεῖ, ὅπου δὲν θὰ βαρύνουν ἀνίσως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν των δυναμικότητα τοὺς εἰσφέροντας.

Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συγκροτηθῇ, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἴτε ἄλλων, μία σχετικὴ σύσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ καταρτισθῇ ἓν πρακτικὸν σχέδιον ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ περιβάλῃ αὕτη διὰ τοῦ κύρους της τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν, παρέχουσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπὴν τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας τῶν προσπαθειῶν της, σύμφωνα μὲ τὰς ὑποδείξεις, τὰς ὁποίας αὐτὴ θὰ διετύπωνε.

Τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφεθῇ νὰ ἐκπνεύσῃ ἀπὸ δισταγμὸν διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς σχετικῆς φροντίδος καὶ τῶν συναφῶν εὐθυνῶν. Ἡ ἀπροθυμία διὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτῶν τῶν εὐθυνῶν θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς συνειδητὴν ἐπιδείνωσιν μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία δὲν εἶνε καθόλου ἄμοιρος κινδύνων διὰ τὸ κοινωνικὸν μας σύνολον.

Ἐπὶ τῆς ἐπικαίρου

Ἀναμνήσεις

Μοῦ ἔλεγε ἕνας παλαιὸς φίλος μου:

— Γιατί ἡ τόση σας καταφορὰ ἐναντίον τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ποὺ ἐπιδεικνύει αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν πρὸς τὴν Γερμανίδα καλλιτέχνιδα τοῦ κινηματογράφου Μπριγκίτα Χέλμ; Τώρα μόνον γίνονται αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν ἐγίνοντο τάχα ποτὲ ἄλλοτε; "Οταν ὅμως εἰς τὴν ἐποχήν μου καὶ τὴν ἐποχήν σας ἐπεκέφθη τὰς Ἀθήνας ἡ διάσημος Γαλλὶς τραγῳδὸς Σάρα Μπερνάρ, οἱ θαυμασταὶ τῆς κατὰ τὴν ὑποδοχήν της, ἐξέζεψαν τὰ ἄλογα ἀπὸ τὴν ἄμαξάν της, τὴν ὁποίαν ἔσυραν μόνοι των μέχρι τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ διαμείνῃ ἡ καλλιτέχνις. Ἀλλὰ καὶ τὸ παραλήρημα ποὺ εἶχε καταλάβει τὸν κόσμον μὲ τὴν Εὐαγγελίαν Παρασκευοπούλου τὴν ἐποχὴν ποὺ παρίστανε τὴν «Φαύσταν» τοῦ Βερναρδάκη, δὲν ἦτο μικρότερον. Ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἑβδομάδας, μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὁπότε ἐτελείωνε ἡ παράστασις, ἔξωθεν τοῦ θεάτρου τῆς Ὁμονοίας παρετάσσοντο μακραὶ σειραὶ ἁμαξῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβιβάζοντο οἱ θαυμασταὶ τῆς Εὐαγγελίας, φορτωμένοι μὲ τεράστια μπουκέτα λουλουδιῶν, καὶ τὴν συνώδευον ἕως τὴν πλατεῖαν τοῦ Ταχυδρομείου, ὅπου ἦτο τὸ ξενοδοχεῖον της, ἐνῷ ὅλοι οἱ ξενύχτηδες τῆς Ὁμονοίας παρηκολούθουν τὴν τιμητικὴν συνοδείαν. Καὶ ὅταν ὅμως πρωτοῆλθε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ καλλιτέχνις Αἰκατερίνη Βερώνη, ἐλησμονήσατε τί ἔγινε; Νομίζω ὅτι εἰς τὸν πανζουρλισμὸν ἐκείνον εἴχατε προτοστατήσει καὶ σεῖς, ἡ δὲ προσφώνησις τῆς Ἑλληνίδος τραγῳδοῦ ποὺ τῆς ἔγινε κατὰ τὴν ἄφιξίν της εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ἀπηγγέλθη ἀπὸ τὴν ἀφεντιά σας! Αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ ξεγινοῦνται, ἰδίως ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν καὶ εἰσηγηταί των. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐκ φύσεως ἐνθουσιώδης καὶ διαχυτικός. Τέτοιος ἦτο καὶ ἄλλοτε, τέτοιος εἶνε καὶ σήμερα, καὶ τέτοιοι ἐπάνω-κάτω εἶνε ὅλοι οἱ λαοὶ τῶν θερμῶν κλιμάτων....

Οὐδεμία ἀντίρρησις ὅτι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔλαβον χώραν ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις πρὸς καλλιτέχνας καθὼς αὐταὶ ποὺ μοῦ ἀνέφερεν ὁ παλαιὸς συμφοιτητής μου. Ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη ζωηρότατα τὴν ὑποδοχὴν ποὺ ἔγινε πρὸς τὴν καλλιτέχνιδα τοῦ δραματικοῦ θεάτρου Αἰκατερίνην Βερώνη. Ἤρχετο ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου εἶχε θριαμβεύσει εἰς τὰ ἐκεῖ θέατρα, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ τότε θιασάρχου Μιχαὴλ Ἀρνιωτάκη, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ τὴν παρουσιάσῃ ὡς ἀνταγωνίστριαν τῆς Παρασκευοπούλου. Ὁ διαβολεμένος ἐκεῖνος ἐπιχειρηματίας βλέπων ὅτι αἱ θεατρικαὶ του ἐπιχειρήσεις ἐκινδύνευον νὰ ναυαγήσουν, διότι τὸ κοινὸν τότε δὲν ἐννοοῦσε νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὰς παραστάσεις τῆς Εὐαγγελίας, ἐσκέφθη νὰ δημιουργήσῃ ἀντίπαλον αὐτῆς, καὶ ὡς τοιαύτην ἐξέλεξε τὴν Βερώνην. Ἐπειδὴ ὅμως ἔπρεπε ἡ ἐμφάνισις τῆς νέας καλλιτέχνιδος εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ γίνῃ μὲ κάποιον θόρυβον, γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου, ὁ Ἀρνιωτάκης κατώρθωσε νὰ συγκροτήσῃ ἐπιτροπὴν ἀπὸ φοιτητὰς καὶ τινας ἄλλους θιασώτας τοῦ θεάτρου, ἡ ὁποία ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ συνέλεξε κάποιο ποσὸν χρημάτων ἀπὸ ἐράνους, ἀνέλαβε νὰ προετοιμάσῃ τὰ τῆς ὑποδοχῆς ὅσον τὸ δυνατὸν θορυβωδέστερον. Τὴν ἐπιτροπὴν ἀπετέλεσαν ὁ Λάσκαρης, ὁ Δεληκατερίνης, ὁ Τσοκόπουλος, ὁ Μωραϊτίνης, ὁ ὑποφαινόμενος καὶ δύο τρεῖς Κωνσταντινουπολῖται θαυμασταὶ τῆς καλλιτέχνιδος. Ἐπιάσαμε λοιπὸν ἁμάξας καμμιὰ εἰκοσαριὰ καὶ ἐπήγαμε εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως. Ἐπειδὴ ὅμως, μὲ ὅλας τὰς προσπαθείας μας, δὲν εἴχαμε κατορθώσει νὰ συγκεντρώσωμεν πολὺν κόσμον εἰς τὸν σταθμόν, ἐθέσαμεν εἰς κυκλοφορίαν τὴν ψευδῆ εἴδησιν ὅτι ἡ ὑποδοχὴ ἐγίνετο πρὸς τὴν ἀνεψιάν τοῦ μακαρίτη Δηλιγιάννη Ὀλιγκαν, ἡ ὁποία τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπέστρεφε δῆθεν ἀπὸ τὸ ταξίδιόν της. Τοιουτοτρόπως τὸ ἥμισυ τοῦ κοινοῦ τῆς ὑποδοχῆς ἀνέμενε τὴν Βερώνην καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ τὴν ἀνεψιὰν τοῦ πρωθυπουργοῦ. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶχε νὰ κάνῃ διότι καὶ ἡ καλλιτέχνις θὰ ἐνθουσιάζετο, μὴ γνωρίζουσα τὸ ψεῦδος ποὺ εἴχαμε διαδόσει, καὶ τὸ ἀπαραίτητο μπούγιο θὰ ἐγίνετο. Τότε πράγματι ἀνετέθη εἰς ἐμὲ νὰ προσφέρω τὸν στέφανον ποὺ τῆς εἴχαμε ἀγοράσει καὶ νὰ τὴν προσφωνήσω καταλλήλως, τὴν δὲ προσφώνησίν μου ἐκείνην ἐνθυμοῦμαι καλὰ ὅτι ἡ Ἑλληνὶς τραγῳδὸς ἤκουσε μὲ, δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, θέλουσα προφανῶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν λύπην της διὰ τὸ θλιβερὸν μέλλον ποὺ μὲ ἀνέμενεν, ὡς δικανικὸν ρήτορα, ἐὰν βραδύτερον ἀπεφάσιζα νὰ ἐξασκήσω τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου! Μετὰ τὴν προσφώνησιν, ἡ πομπὴ ἐξεκίνησεν ἐφ' ἁμαξῶν καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ παρὰ τὰ Χαυτεῖα ξενοδοχεῖον τοῦ «Πρίγκηπος Γεωργίου» τότε, ὅπου καὶ κατέλυσεν ἡ καλλιτέχνις, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐνόχληθῇ τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν θαυμαστῶν.

Ἐγίνοντο λοιπὸν καὶ παλαιότερα ἐνθουσιώδεις δεξιώσεις καλλιτεχνῶν τοῦ θεάτρου, διότι ὁ κινηματογράφος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἄγνωστος ἀκόμη. Ἀλλ' ἐγίνοντο μὲ εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἐνῷ σήμερον ἔχουν μορφὴν καννιβαλικήν. Ἐὰν καὶ τότε ὑπῆρχον αἱ σημεριναὶ διαθέσεις τοῦ κοινοῦ, ἡ ἀτιμιχῆς Σάρα Μπερνάρ, θὰ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ Παρίσι μὲ ἀμπερούκαν, ἀμέσως δὲ ἐκεῖ θὰ ὑπέβαλλεν αἴτησιν διαζεύξεως ἀπὸ τὸν "Ελληνα σύζυγόν της Δαμαλᾶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸν ὑπανδρεύθη, μὴ γνωρίζουσα ὅτι ἀνῆκεν εἰς φυλὴν Ὀττεντότων.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν

Μία περίεργος παραίτησις Βασιλέως

Ὁ ἀσύρματος ἀνήγγειλεν ἤδη πρὸ τεταημέρου μίαν περίεργον παραίτησιν — τὴν παραίτησιν τοῦ βασιλέως τοῦ Σιὰμ Πραγιαδιπόκ. Εἰς τὴν ἐποχήν μας, αἱ οἰκειοθελεῖς παραιτήσεις βασιλέων εἶνε τόσον σπάνιαι, ὥστε τὸ γεγονὸς ν' ἀξίζῃ τὴν μεγαλυτέραν δημοσιότητα.

Ἄλλως τε, ἡ προβαλλομένη ἀφορμὴ τῆς παραιτήσεως εἶνε ἀκόμη πλέον περίεργος: Ὁ βασιλεὺς παρῃτήθη διότι δὲν ἐννοεῖ νὰ δεχθῇ τὴν κατάργησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπογραφῆς τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων, δικαιώματος τὸ ὁποῖον θέλει νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ ἡ Σιαμαία ἐθνοσυνέλευσις. Ὁ βασιλεὺς διαμένει πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν ἰδιόκτητον ἐπαυλίν του ἐν Σώρρεϋ, ἐκεῖθεν δὲ ἐξήγγειλε τηλεγραφικῶς τὴν παραίτησίν του πρὸς τὴν ἐν Μπαγκὸκ κυβέρνησίν του.

Εἰς τὸ μεταξὺ ἡ ἐθνοσυνέλευσις τῆς χώρας του διακηρύσσει ἐμμονὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις της, ἀλλὰ συχρόνως διεξάγονται καὶ παρασκηνιακαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Σιάμ, ὥστε ν' ἀποσοβηθοῦν μεγαλύτεραι περιπλοκαὶ ἐκ τῆς βασιλικῆς αὐτῆς χειρονομίας.

Πολλοὶ θὰ σκεφθοῦν ὅτι «κάτι τρέχει στὰ γύφτικα» μὲ τὴν παραίτησιν τοῦ Σιαμαίου βασιλέως. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν εἶνε τόσον ἁπλᾶ εἰς τὴν ἐξωτικὴν ἐκείνην χώραν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐνδιαφέρεται ἡ Ἀγγλία, διότι ἀποτελεῖ αὕτη σπουδαίαν κλεῖδα τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν της καὶ τοῦ ἀσιατικοῦ ἐμπορίου της.

Συγκεκριμένως, ἡ τωρινὴ παραίτησις τοῦ βασιλέως εἶνε ἀποτέλεσμα δξείας πολιτικῆς κρίσεως, ἐξ ἧς ἀπὸ ἐτῶν ὑποφέρει τὸ Σιάμ. Ἀπὸ τοῦ 1932 ἐξερράγησαν ἐκεῖ τρία στρατιωτικὰ πραξικοπήματα καὶ μία ἐπανάστασις, εὐτυχῶς ὄχι πολὺ αἱματηρά, ὁ δὲ ἐκ τῶν γεγονότων ἐκείνων σάλος συνεχίζεται καὶ τώρα.

Οἱ Σιαμαῖοι εἶνε λαὸς κατακτητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν πρὸ αἰώνων εἰς τὴν σημερινὴν των χώραν ἀφοῦ ἐξετόπισαν ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς παλαιοὺς της κατοίκους ποὺ εἶχαν ἀρχαιότατον πολιτισμὸν, τὸν γνωστὸν πολιτισμὸν τῶν Χμέρ. Ὁ λαὸς αὐτὸς, κυβερνώμενος ἀπὸ μίαν δυναστείαν δραστηρίαν, τῶν Σακκρὺ καὶ χειραγωγούμενος ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἐπετέλεσε κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα σημαντικωτάτας προόδους, σχεδὸν ἀναλόγους μὲ τὰς προόδους τῆς Ἰαπωνίας.

Εἶνε χαρακτηριστικὸν ὅτι οἱ τελευταῖοι βασιλεῖς τοῦ Σιάμ, σπουδάσαντες εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ μορφωθέντες μὲ τὰ ἀγγλικὰ ἰδεώδη, ἐφιλοδόξησαν νὰ ἐξευρωπαΐσουν τὴν χώραν των ραγδαίως. Ἴσως δὲ τοῦτο συνετέλεσε κατὰ πολὺ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἐσωτερικῆς κρίσεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρει ὁ τόπος κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Γεγονὸς εἶνε ὁπωσδήποτε ὅτι ὁ σημερινὸς βασιλεὺς Πραγιαδιπὸκ εἶνε τέλειος Ἄγγλος καὶ πολλάκις ἦλθεν εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ του δημαγωγοὺς ποὺ ἤθελαν καὶ θέλουν νὰ παρασύρουν τὸν λαὸν εἴτε πρὸς τὴν μίαν, εἴτε πρὸς τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν, εἴτε πρὸς τὰς παλαιωμένας θεοκρατικὰς ἀντιλήψεις τῶν Ἀσιατῶν, εἴτε πρὸς τὰς κομμουνιστικὰς δοξασίας.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1932, διὰ νὰ μὴ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀδελφικὴν αἱματοχυσίαν, ὁ Πραγιαδιπὸκ ἐδέχθη τὴν ἐπανάστασιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου καὶ υἱοθέτησε μέχρις ἑνὸς σημείου τὰς ἀξιώσεις της, ἀφοῦ ἐπείσθη μεταξὺ ἄλλων ἀπέβλεπαν εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ὀλιγαρχίας τῶν πριγκήπων καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν συνταγματικοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος κατ' οὐσίαν ἦτο διατεθειμένος νὰ ἐκχωρήσῃ, ἀλλὰ τμηματικῶς.

Ἔκτοτε, διεφάνησαν τάσεις δικτατορικαὶ ἀφ' ἑνὸς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου διεγράφετο ἐπικρατεστέρα ὁλοὲν καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων. Διότι εἰς τὸ Σιὰμ ζοῦν περὶ τὰς 300.000 Κινέζων, τὸ πλεῖστον τῶν ὁποίων κομμουνίζουν, ὡς λέγεται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰς μὲν δικτατορικὰς τάσεις ἐκπροσωπεῖ ὁ κατ' οὐσίαν ἄρχων τοῦ σημερινοῦ Σιάμ, ὁ δικτάτωρ Φυὰ—Παχὸλ, ἕνα εἶδος Μουσταφᾶ Κεμὰλ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ στρατοῦ καὶ ὑποστηριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Τὰς ἀνατρεπτικὰς ἐξ ἄλλου τάσεις ἐκπροσωπεῖ ἕνας ἄλλος περίεργος τύπος Ἀσιάτου Λένιν, ὁ Λουὰν Πραδίτ. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ὑπῆρξεν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ὁ πλέον ἐπικίνδυνος δημαγωγός.

Ὁ βασιλεὺς ἠναγκάσθη πέρυσι νὰ ἐξορίσῃ τὸν Λουὰν Πραδίτ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐξερράγη κίνημα, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἦτο ὅτι ὑπεχρεώθη ὁ βασιλεὺς νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ἐκτοπισθέντα, ἀκυρῶν τὴν διαταγὴν τῆς ἐξορίας του.

Τὸν Ὀκτώβριον νέον κίνημα ἐσχεδιάσθη, τὰ νήματα τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι διηύθυνεν ἕνας πρίγκηψ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, μὲ παλαιὰς ἀρχὰς καὶ νοοτροπίας, ὁ πρίγκηψ Μπαβαραδίκ. Ἀλλ' ὁ Φυὰ—Παχὸλ τὸ συνέτριψεν ἐν τῇ γενέσει του καὶ ἀπέκτησεν οὕτως ἀκόμη μεγαλυτέραν ἰσχύν. Σιγὰ-σιγὰ ἐπεσκίασε τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἐπωφελούμενος τῆς ἀνάγκης θεραπείας κάποιας παθήσεως ὀφθαλμικῆς ἀνεχώρησεν εἰς μακρὰν περιοδειαν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην. Ὁ βασιλεὺς περιηγεῖτο μέχρις ἐπ' ἐσχάτων διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, ἀλλ' εἰς τὸ μεταξὺ φαίνεται ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν χώραν του ἐχειροτέρευεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Τὰ πολιτικὰ πράγματα ὠξύνοντο λόγῳ καὶ τῆς σοβαρᾶς οἰκονομικῆς κρίσεως ἐξ ἧς ὑποφέρει τὸ Σιὰμ συνεπείᾳ τῆς πτώσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς τιμῆς τοῦ ρυζιοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ ἀργύρου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος τοῦ Σιάμ.

Ὁπωσδήποτε, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τώρα, θίξασα τὰ δικαιώματα τοῦ βασιλέως, τοῦ παρέσχε μίαν εὐκαιρίαν ὅπως ζητήσῃ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἴδῃ ἂν ἠμπορῇ νὰ μένῃ βασιλεὺς, εἰς ἕνα ρόλον, τὸν ὁποῖον ἡ ἀγγλική του ἀνατροφὴ φαίνεται ὅτι κατὰ βάθος ἀποστρέφεται. Ἐφ' ᾧ αἱ ἐζήτησε νὰ παραιτηθῇ.

Μία ἱστορικὴ ἐπέτειος

Πῶς ἐκάη πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Οὐεστμίνστερ

Ἀφορμή: οἱ "τσέτουλες,,

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συνεπληρώθησαν 100 ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1834, ἀπεπερώθη ἐξ ὁλοκλήρου τὸ παλαιὸν ἀγγλικὸν κοινοβούλιον. Αἱ φλόγες κατέστρεψαν τὸ ἀρχαῖκὸν ἀνάκτορον τῶν Νορμανδῶν βασιλέων καὶ τὰς Βουλὰς τῶν Λόρδων καὶ τῶν Κοινοτήτων — ὅπου ὁ Κρόμβελ εἶχε διεξαγάγει τὴν δίκην καὶ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ 1ου. Τὰ ἴχνη τῆς πυρκαϊᾶς ἐκείνης ἐξηφανίσθησαν καὶ τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον ἀνιδρύθη λαμπρότερον κατὰ τὴν Βικτωριανὴν περίοδον, συμπληρωθὲν καὶ τελειοποιηθὲν ὡς ἐμφανίζεται σήμερον. Τὸ μόνον μνημεῖον ἐκ τῆς

Τὸ σημερινὸν ἀγγλικὸν κοινοβούλιον ἢ ἀνάκτορον τοῦ Οὐεστμίνστερ.

πυρκαϊᾶς εἶνε τὰ σχεδιάσματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰ ὁποῖα τὴν διαιωνίζουν ὡς μίαν τῶν ἱστορικωτέρων πυρκαϊῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἀσυγκρίτως μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα, διὰ τὴν ἱστορίαν, εἶνε ἡ αἰτία ποὺ προεκάλεσε τὴν ἱστορικὴν πυρκαϊάν. Ἡ αἰτία εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἀπὸ αἰώνων οἱ εἰσπράκτορες τῶν φόρων συνήθιζον νὰ καταβάλλουν εἰς τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον τὰς εἰσπράξεις των καθ' ἑξαμηνίαν, τὸ Πάσχα καὶ τὸν Ὀκτώβριον. Ἔναντι τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένου ποσοῦ οἱ εἰσπράκτορες ἐλάμβανον...μίαν τσέτουλαν, ἡ ὁποία ἐκαλεῖτο «τάλλυ», εἰς πιστοποίησιν, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς τὸ θη-

Τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον, ὡς ἦτο πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ 1834.

σαυροφυλάκιον. Ἡ τσέτουλα αὐτὴ, ὅπως ὅλες οἱ τσέτουλες, ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο ἰσόμετρα καὶ ὅμοια καθ' ὅλα τεμάχια ξύλου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα ἐκρατοῦσε τὸ θησαυροφυλάκιον καὶ τὸ ἄλλο ὁ δημόσιος εἰσπράκτωρ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ φορολογικοῦ ἔτους, ὅταν ἐγίνετο ὁ ἔλεγχος, ἔπρεπε ὅλα τὰ «τάλλυς» αὐτὰ νὰ ἀντιστοιχοῦν, τὰ τοῦ θησαυροφυλακίου μὲ ἐκεῖνα τῶν εἰσπρακτόρων. Ἐν ἀρχῇ, τὰ ποσὰ φαίνεται, ὅτι ἐσημειώνοντο δι' ἐντομῶν ἐπὶ τῆς τσέτουλας. Ἀργότερον ἐνεγράφοντο ἐπὶ τῶν δύο τεμαχίων τοῦ ξύλου, ἐπ' αὐτῶν δὲ ἐγίνετο καὶ ὁ ἔλεγχος.

Τὸ ἐθιμον αὐτὸ, ὅπως ὅλα τὰ ἔθιμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἦτο ἀπαραβίαστον. Καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε ὅτι ἴσχυεν ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ Τράπεζαι καὶ τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα ἐφήρμοζαν μεθόδους συναλλαγῶν ἐντελῶς συγχρονισμένας, τὰ δὲ «τσὲκ» εἶχαν πρὸ πολλοῦ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν εἰς αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν, ἡ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Γέρος».
ΑΛΑΚΡΙΣ. «Ξέρεις; ανέβαμε».
ΑΡΤΥΣ ΠΟΛΙΣ. «Ο κύριος καθηγητής».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Η Βιολέττα της Μονμάρτρης».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΙ. «Ο κάβουρας».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ο κύριος Κιδέλας — Μαρί κοκό, «Ποιλέττες χωρίς Ρωμαίους».
ΜΕΤΡΟ. «Η Ξανθή Μαρία». «Ο Γιάνος Ο' Φρίκα του Πειραιώς».
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. «Η Πιπίτσα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Φυσά βοριάς».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο αόρατος κυβερνήτης».
ΠΑΛΛΑΣ (Μεταξουργείο). «Πολυπαίδα».
ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ. «Ο Ζ».
ΠΙΑΝΤΙΤΣ. «Πλιάτσικο φορτίο».
ΡΟΞΥ. «Η Μαρία η Μπαστάρδα».
ΦΑΝΤΑΣΙΑ. «Μαύρη Ιζαμπέλ».
ΑΡΗΣ. «Δυστυχείς Κόμπιν».
ΑΤΘΙΣ. «Μάγισσα φίλη».
ΑΠΑΛΕΙΩΝ. «Φυσά βοριάς».
ΕΛΛΑΣ. «Ο κύριος Κιδέλας».
ΕΛΠΙΣ. «Τρεις δεν θες δε θ' αγαπήσεις».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ. «Η Μαρία η Μπαστάρδα».
ΜΑΕΣΤΡΟ. «Τα τρία κόκκινα βελάκια».
ΜΟΝ ΣΠΑΝΙΕ. (Φάληρο). «Τον σώζει ο Λιμάνι».
ΠΑΛΛΑΔΙΟ (Πειραιώς). «Λαγηγορούμε βόλτα».
ΡΟΖΕΛΛΑΙΡ. «Ο κυρίος κοί κοί».

Πειραιώς και Προαστείων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. 7 μ.μ. «Ο Καραγκιόζης».
ΕΛΠΙΣ. «Ο Μπαμπάς μου ο Μπαμπάς».
ΕΛΛΑΣ. Λαϊκή. Δύο θέες. Θέ η' συνάντησις».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ. «Η Μαρία η Μπαστάρδα».
ΜΑΕΣΤΡΟ. «Τα τρία κόκκινα βελάκια».
ΜΟΝ ΣΠΑΝΙΕ. (Φάληρο). «Τον σώζει ο Λιμάνι».
ΠΑΛΛΑΔΙΟ (Πειραιώς). «Λαγηγορούμε βόλτα».
ΡΟΖΕΛΛΑΙΡ. «Ο κυρίος κοί κοί».

Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (331 μ.). 6 μ.μ. Μουσικαλέστρια. Ποικίλη συναυλία. 7.10 μ.μ. Εσπερινή συναυλία. 9.20 μ.μ. Μουσικοχορευτικός. 10 μ.μ. Ο ΓΟΥΛΙΟΣ ΒΑΥΡΟΝ. Ο ΓΟΥΛΙΟΣ ΒΑΥΡΟΝ και τυπικός και συνθέτης κύριος Φρίτζ Κρέισλερ. Ο ιδιός. Ο ιδιός. Ο ιδιός

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΠΡΟΣ ΙΤΑΛΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΝ

Ἡ ἐφημερὶς «Μεσατζέρο» δημοσιεύει εἰς τὸ ἀεροπορικῶς κομισθὲν χθὲς φύλλον της δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτήν της. Ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος, παραλληλίζων ἐν ἀρχῇ τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Χαρ. Τρικούπην, εὑρίσκει πολλὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς ὁμοιότητας μεταξύ των.

Εἰς ἐρώτησίν του περὶ τῶν σχέσεων του Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι αὗται εἶνε ἀπὸ τὰς πλέον φιλικὰς καὶ ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν μεγαλυτέραν ἐγκαρδιότητα.

«Ἡ Ἑλλάς, εἶπεν ὁ κ. Τσαλδάρης, παρακολουθεῖ μετὰ μεγάλου θαυμασμοῦ τὰς ἐξαιρετικὰς προόδους, ποὺ πραγματοποιεῖ τὸ ἰταλικὸν ἔθνος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ του.»

Εἰς ἐρώτησιν τί φρονεῖ διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας, ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησεν:

«Ἡ συμβολὴ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς εἰρήνης ἀποτελεῖ πολύτιμον ἐγγύησιν. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, καθὼς καὶ οἱ στενοί μας φίλοι Τοῦρκοι, εὐροῦμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσωμεν ἰδιαιτέρως τὰς προσπαθείας τῆς Ἰταλίας διὰ τὴν εὐχάριστον ἐξέλιξιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων».

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπὶ τῆς γνωστῆς ἐκκλήσεως τοῦ κ. Μουσσολίνι πρὸς συνεργασίαν, μὲ τὴν ἐγγυς Ἀνατολήν, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς εἰρήνης δὲν θὰ καρποφορήσουν χωρὶς τὴν ἀνάπτυξιν οἰκονομικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ ἔκκλησις τοῦ κ. Μουσσολίνι καταδεικνύει βαθεῖαν κατανόησιν αὐτῆς τῆς ἀνάγκης καὶ ἠρμηνεύθη ὡς μία ἐκδήλωσις τῶν εἰλικρινῶν διαθέσεων τῆς Ἰταλίας ὅπως εὕρῃ τὰ μέσα τὰ δυνάμενα νὰ σταθεροποιήσουν τὴν εἰρήνην καὶ ἀνοίξουν νέους δρόμους πρὸς τὴν πρόοδον.

Ὡς πρὸς τὰς πνευματικὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Παρετηρήσαμεν μὲ ἱκανοποίησιν ὅτι αἱ σχέσεις αὐταὶ ἀναπτύσσονται τόσον ἐπὶ τοῦ διανοητικοῦ ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἔκθεσιν Μπάρι καὶ εἰς τὴν Βενετίαν, ὡς καὶ ἡ παρουσία τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης, εἶνε συμπτώματα ἀμοιβαίου συμφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐκδηλοῦται εἰς τὰς δύο χώρας, πρὸς τὸν σκοπὸν μιᾶς καλυτέρας κατανοήσεως τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας καὶ τῶν ὑλικῶν προόδων ποὺ ἐπιτελοῦνται καθημερινῶς. Αἱ δύο χῶραι εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδουν εἰς τὴν ἀρχαιότητα τὴν τελειοτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τέχνης. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν τουριστικῶν σχέσεων, χάρις εἰς συνθήκας προσιτὰς εἰς τὸ μεγάλον κοινὸν, ἐπιτρέπει μίαν στενωτέραν καὶ ἐγκαρδιωτέραν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν δύο λαῶν, ποὺ ζοῦν καὶ προοδεύουν ὑπὸ τὸν ἴδιον οὐρανόν.

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Τσαλδάρης περὶ τῶν σκοπῶν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀπήντησεν:

—Ἡ Ἑλλὰς ἔδωσε τὸν τελευταῖον καιρὸν καταφανῆ βήματα τῆς ἐπιθυμίας της νὰ ζήσῃ ἐν εἰρήνῃ μὲ ὅλους τοὺς γείτονάς της. Διὰ μέσου τῶν διπλωματικῶν πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας προσεχώρησε, προσπαθεῖ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν πλέον θλιερῶν ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος, συμβάλλουσα δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων εἰς τὴν διατήρησιν μιᾶς πραγματικῆς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΠΙ ΤΡΑΙΝΟΥ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΠΕΒΑΙΝΕΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι ὁ βασιλεὺς Βόρις καὶ ἡ βασίλισσα Ἰωάννα ἀνεχώρησαν ἐκ Σοφίας διὰ τὸ Εὐξείνογραδ ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου. Κατὰ τὸ ταξίδιον πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐπὶ τῆς ἀτμομηχανῆς, ἀλλὰ ταχέως κατεσβέσθη. Ἐν τούτοις ὁ μηχανικὸς ὑπέστη ἐγκαύματα εἰς τὰς χεῖρας κατὰ τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχε καὶ ὁ βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ὡδήγησε τὸν μηχανικὸν εἰς τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ βαγόνιον καὶ τοῦ παρέσχε τὰς πρώτας βοηθείας. Κατόπιν ἀνῆλθεν ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἀτμάμαξαν καὶ ὡδήγησε τὴν ἁμαξοστοιχίαν μέχρι Βάρνης. Ἡ ἀφορμὴ τῆς πυρκαϊᾶς ὑπῆρξεν ὅλως τυχαία καὶ πᾶσα ἰδέα περὶ κακοβούλου ἐνεργείας δέον νὰ ἀποκλεισθῇ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. (Τραντζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι αἱ πληροφορίαι αἱ δημοσιευόμεναι εἰς τινας ἐφημερίδας τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι ἡ πυρκαϊὰ, ἡ ὁποία ἐξερράγη εἰς τὴν ἀτμομηχανὴν τοῦ βασιλικοῦ ταρίνου, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Βόρις τῆς Βουλγαρίας ἐταξίδευε, προεκλήθη ἐκ κακοβουλίας μηχανήματος εὑρισκομένου ἐντὸς τῶν γαιανθράκων, δὲν εἶνε πιστευταὶ εἰς τὴν βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν. Τονίζεται ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἦτο ἀσήμαντον. Ὁ βασιλεὺς ἐταξίδευεν ἐπιβαίνων εἰδικοῦ βαγονίου προσηρτημένου εἰς τὴν συνήθη ἁμαξοστοιχίαν, ἡ ὁποία μετέβαινεν εἰς Βάρναν, ὅτε αἰφνιδίως, μετὰ τὴν διέλευσιν τοῦ ταρίνου ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῆς Στράζιτσας, πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς τὴν ἀτμομηχανήν. Τὸ ταρίνον ἐσταμάτησεν ἀμέσως καὶ ὁ βασιλεὺς, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶνε ἐρασιτέχνης μηχανοδηγὸς, ἐσπευσε πρὸς τὴν ἀτμομηχανὴν καὶ παρετήρησεν ὅτι τὰ ἐνδύματα τοῦ μηχανοδηγοῦ εἶχον ἀναφλεγῆ. Ὁ βασιλεὺς ἀπέσπασε τὰ καιόμενα ἐνδύματα τοῦ μηχανοδηγοῦ καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτὸν ἐπὶ κλίνης ἐντὸς τοῦ βαγονίου του. Ὁ μηχανοδηγὸς ὑπέστη σοβαρὰ ἐγκαύματα, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν διατρέχει κίνδυνον. Τονίζεται, ἐπὶ πλέον, ὅτι αἱ πληροφορίαι, καθ' ἃς ἐγένετο ἀπόπειρα κατὰ τοῦ βασιλέως, εἶνε ἀπολύτως ἀβάσιμοι.

ΣΟΦΙΑ, 31 (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ Βουλγαρικὸν Πρακτορεῖον ἀνακοινοῖ:

«Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ ἐπιβατικὴ ἁμαξοστοιχίας Σόφιας — Βάρνης, τῆς ὁποίας ἐπέβαινεν ὁ Βασιλεὺς Βόρις καὶ ὁ πρίγκηψ Κύριλλος, κατευθυνόμενοι εἰς Βάρναν, ἠναγκάσθη νὰ σταθμεύσῃ ἀποτόμως εἰς τὸ 22ον χιλιόμετρον, πρὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Στράζιτσας, διότι, λόγῳ κακῆς λειτουργίας τῶν τροχοπεδῶν, ἐπῆλθεν ἀνάφλεξις εἰς τὰ εἰδικὰ κυτία τὰ περιέχοντα τὸ λιπαντικὸν ἔλαιον τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν λίπανσιν τῶν μηχανῶν. Ὁ Βασιλεὺς κατῆλθε τοῦ βαγονίου καὶ ἔδωσε διαταγὰς διὰ τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρός, ἐπειδὴ δὲ ὁ μηχανοδηγὸς εἶχεν ὑποστῇ ἔγκαυμα εἰς τὸν δάκτυλον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔργου τῆς κατασβέσεως τοῦ πυρός, ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἐπέδεσε τὴν πληγήν, ἀνῆλθεν ὁ ἴδιος ἐπὶ τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ ὡδήγησε τὴν ἁμαξοστοιχίαν μέχρι τοῦ πλησιεστέρου σταθμοῦ. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐκδόσεις περὶ τοῦ ἐπεισοδίου εἶνε τελείως ἀνακριβεῖς.»

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΟΛΕΜΙΚΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. (Ἀθην. Πρακτ.).— Αἱ ἐργασίαι καὶ τὰ πορίσματα τῆς εἰδικῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐμπορίας τῶν προϊόντων τῶν ἀμερικανικῶν πολεμικῶν ἐργοστασίων ἔσχον τὴν ἀπήχησίν των κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Κάποιος βουλευτὴς ἐπηρώτησε τὸν πρῶτον λόρδον τοῦ Ναυαρχείου ἂν εἶνε γνησία ἡ ἐπιστολὴ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρείας «Βίκερς "Ἀρμστρονγκ», καθ' ἣν οὗτος εἶχε φίλον εἰς τὸ Ναυαρχεῖον, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ ἐξηφάλιζε παραγγελίας ὑποβρυχίων.

Ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ Ναυαρχείου κ. Ἕωρες Μόνσελλ εἶπεν: «Ἀνέγνωσα καὶ ἐγὼ μετ' ἀγανακτήσεως τὴν σχετικὴν κατάθεσιν. Ἡ ἀπόφασις περὶ ναυπηγήσεως τῶν ὑποβρυχίων ἐλήφθη ἀπὸ συμφώνου μετὰ δύο μελῶν τοῦ Ναυαρχείου, περὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι δὲν ἐνδιαφέρονται δι ὁἰανδήποτε ἑταιρείαν πολεμικῶν εἰδῶν. Εἰς δὲ ἐκ τῶν κυριοτέρων λόγων τῆς παραγγελίας ἦτο νὰ εὑρυνθῇ ὁ κύκλος τῶν ἑταιρειῶν, αἵτινες ναυπηγοῦν ὑποβρύχια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ μονοπώλησις ἐκ μέρους μιᾶς οἱασδήποτε ἐξ αὐτῶν τῶν ναυπηγήσεων τούτων. Ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν σὲρ Κρέβεν ἐχρησιμοποίησε λεκτικὸν, τὸ ὁποῖον φανερώνει κάποιαν ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν ἀμερληψίαν τοῦ εἰδικοῦ διευθυντοῦ τῶν συμβάσεων τοῦ Ναυαρχείου. Ὁ Κρέβεν ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὴν ἐπιστολὴν καὶ μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ θίξῃ τινά. Εἶνε ἐν τοσούτῳ πιθανὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ διατάξῃ ἀνακρίσεις».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΕΠΕΚΡΑΤΗΣΕΝ Η ΑΠΟΨΙΣ ΟΤΙ Η ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ Ν' ΑΝΑΛΑΒΗ ΝΕΑΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΕΡΑΝ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΕΟΥΣΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 31. (Τηλεγρ.).— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῶν ὑπουργῶν τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως συνεζητήθη τὸ καταστατικὸν αὐτῆς τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἐγκριθῇ κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν.

Ὁ κ. Τιτουλέσκου ἐδήλωσε σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὅτι αἱ συζητήσεις τοῦ συμβουλίου διεξάγονται ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ.

—«Τὸ ἔργον μας —προσέθεσεν— στηριζόμενον εἰς παγίας πλέον βάσεις ὁλοκληροῦται».

Περαιτέρω ὁ κ. Τιτουλέσκου ἐξῆρε τὴν μεγίστην συμβολὴν τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ κ. Μαξίμου, εἰς τὸ ἔργον τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως.

ΑΓΚΥΡΑ, 31. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ πρεσβευτὴς τῶν Σοβιέτ Καραχὰν παρέθεσε σήμερον πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Τιτουλέσκου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησε καὶ ὁ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης. Μετὰ τὸ πρόγευμα, ὁ κ. Τιτουλέσκου παρέμεινεν ἐπὶ μακρὸν συνομιλῶν μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Σοβιέτ.

Περὶ ὥραν 18ην παρετέθη τέϊον παρὰ τῷ Γαζῇ Μουσταφᾷ Κεμὰλ πρὸς τιμὴν τῶν ὑπουργῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον. Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας συνωμίλησε μὲ τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμον καὶ τὸν συνεχάρη ὡς πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως διὰ τὰ ἐξαίρετα ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης συνωμίλησε μετὰ τοῦ κ. Τιτουλέσκου καὶ τοῦ κ. Πορίτς.

Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐπίσης παρέθεσε τὴν ἑσπέραν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πλὴν τῶν κ.κ. Μαξίμου καὶ Πεσμαζόγλου παρεκάθησαν καὶ οἱ κ.κ. Τιτουλέσκου, Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης καὶ Πούριτς. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Τούρκων δημοσιογράφων παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως καὶ τῶν εὑρισκομένων ἐν Ἀγκύρᾳ δημοσιογράφων τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 31. (Τηλεγραφικῶς).—Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συνομιλιῶν μεταξὺ τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν συνάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐπεκράτησαν ἐν τῇ διασκέψει αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Μαξίμου καὶ τοῦ Ρουσδῆ βέη, καθ' ἃς ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις οὐδεμίαν ἄλλην ἐπέκτασιν δύναται νὰ λάβῃ πέραν τοῦ πλαισίου, τὸ ὁποῖον διαγράφει τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον.

Ἡ ρουμανικὴ καὶ ἡ γιουγοσλαυϊκὴ ἀντιπροσωπεία ἀνεγνώρισαν ἀπολύτως τὴν ὀρθότητα τῆς ἀπόψεως ταύτης καὶ συνεφώνησαν ἐπ' αὐτῆς, οὕτως ὥστε οὐδὲ σκέψις γίνεται περὶ ἄλλης φύσεως συνεργασίας μὲ τὴν Μικρὰν Ἀντάντ, πλὴν ἐκείνης, ἡ ὁποία ἠκολουθήθη ἕως τώρα εἰς ζητήματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς ἦτο π.χ. ἡ διαπίστωσις τῆς κοινῆς συμπαθείας διὰ τὸ πλῆγμα ποὺ ἔλαβεν ἡ Γιουγοσλαυΐα μὲ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

Οἱ τουρκικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι διαπιστώνουν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως εἶνε ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰ μέχρι τοῦδε καὶ ὅτι πρέπει νὰ συνεχισθῇ ὁπωσδήποτε ἡ προσπάθεια τῆς στενωτέρας συνεργασίας τῶν βαλκανικῶν κρατῶν.

Ἰδιαιτέραν ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ὁ λόγος τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου κατὰ τὸ χθεσινοβραδυνὸν ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ «Ἄγκυρα Παλάς», ὡς ἐπίσης καὶ ἡ δήλωσις τοῦ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέη, τονίσαντος ἰδίᾳ τὴν ἀνάγκην τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁ λόγος τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιτουλέσκου, παρὰ τὴν ὁρμητικότητα τῶν ἐκφράσεών του, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιβαλλομένας κυρώσεις διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Μασσαλίας, ὑπῆρξε σαφὴς εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς, ὅπως ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις μὴ παρεκκλίνῃ τοῦ πλαισίου τοῦ συμφώνου τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐπίσης καὶ τὸ διάγγελμα τοῦ Μουσταφᾷ Κεμὰλ, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη κατὰ τὸ γεῦμα, διαπνέεται ἀπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΩΝ «ΤΑ·ΙΜΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. (Τηλεγρ.). — Οἱ «Τάϊμς» πληροφοροῦνται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν βαλκανικῶν κρατῶν συνεσκέφθησαν χθὲς ἐπὶ τρίωρον. Ἡ σύσκεψις θὰ συνεχισθῇ καὶ σήμερον. Ἀναμένεται ἡ ἔκδοσις ἀνακοινωθέντος.

Βεβαιοῦται ὅτι δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ καμμία συγχώνευσις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ μὲ τὴν Βαλκανικὴν, οὔτε ν' ἀναληφθῇ ἀμοιβαία στρατιωτικὴ ὑποχρέωσις.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Τηλεγραφ.). — Αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες ἐπιμένουν καὶ σήμερον, ὅτι κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως θὰ τεθῇ, ἂν δὲν ἐτέθη ἤδη, τὸ ζήτημα τῆς συγχωνεύσεως ταύτης μετὰ τῆς Μ. Ἀντάντ.

Κατὰ τὴν πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν ἐκφράζουν, βασιζομένην, ὡς τονίζουν, εἰς τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἔχουν, ἡ συγχώνευσις αὕτη πρέπει νὰ θεωρῆται προσεχής. Ἀναφέρουν ὅμως ἀκόμη, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀντιτάσσεται ζωηρῶς εἰς τὴν συγχώνευσιν καὶ ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης διεβίβασε ρητὰς ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς τὸν κ. Μάξιμον.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

ΑΓΚΥΡΑ, 31. (Ἀθ. Πρακτ.). — Χθὲς, μετὰ τὸ γεῦμα τοῦ «Ἄνκαρα Παλὰς», ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ ἔλαβε γνώσιν τῶν λόγων, οἵτινες ἐξεφωνήθησαν κατ' αὐτὸ, ἐξέδωκε τὸ ἑξῆς διάγγελμα, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεγνώσθη περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος:

«Ἤκουσα τοὺς λόγους, οἵτινες ἐλέχθησαν ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἀπόψε εἰς τὴν Ἄγκυραν. Συνοψίζω ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις: Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέλουν τὴν Βαλκανικὴν Συνεννόησιν, καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐγκρίνουν τὸ ἰδεῶδές της, διότι ἀντελήφθησαν ἐκ πείρας τί εἶνε πόλεμος καὶ εἰρήνη, εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες τρέφουν ἐλπίδας ἀπὸ τὴν εἰρήνην καὶ ἀπέχθειαν πρὸς τὸν πόλεμον. Εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πίστιν εἰς τὸ δόγμα, ὅτι ἡ ἀλήθης εὐδαιμονία καὶ ἡ ἀληθὴς εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητος δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν παρὰ διὰ τῆς εἰρήνης.

»Τὰ κράτη, τὰ ἔχοντα τὴν πίστιν ταύτην, ἦσαν τὰ πρῶτα, τὰ ὁποῖα ἀνεγνώρισαν τὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία δίπλει τὰ πεπρωμένα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦτου ἕνεκεν ἠνώθησαν διὰ πραγματικῆς φιλίας, ὅπως προσαρμοσθοῦν εἰς τὰς ἀναλλοιώτους ἀπαιτήσεις τῆς πραγματικότητος ταύτης. Εὐχομαι ὅπως αἱ φιλίαι αὐταὶ χρησιμεύσουν ὡς ὑπόδειγμα εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὴν φιλίαν ἀναμένομεν ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ταύτης. Ἰδοὺ ὅτι ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις δίδει τὸ πρῶτον παράδειγμα, ἡ δὲ Τουρκία εἶνε εὐτυχὴς, εὑρισκομένη μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς φιλίας αὐτῆς.

Ἡ Τουρκία συγχαίρει ἐγκαρδίως καὶ θαυμάζει τὰ κράτη, μὲ τὰ ὁποῖα συνειργάσθη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τούτου.

»Ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὁ ὁποῖος ποθεῖ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν γαλήνην, τὸ θέαμα τῆς ἑνώσεως, ἥτις ἐπραγματοποιήθη διὰ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ ἀνθρωπότης ἐπιδοκιμάζει. Εἶνε τὸ θέαμα τῆς εἰρήνης, τὸ θέαμα τῆς συναδελφώσεως.

»Εὔχομαι ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Νοτιοσλαυΐας, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Παύλου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας, καθὼς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῦ Ρουμανικοῦ καὶ τοῦ Νοτιοσλαυϊκοῦ λαοῦ, οἵτινες προσέφερον τὸ θέαμα τοῦτο εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον.»

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ὁ κ. Μάξιμος ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Μπένες:

«Α. Ε. κ. Μπένες

Πράγαν

Ὁ πρόεδρος τῆς Μ. Ἀντάντ κ. Τιτουλέσκου μᾶς διεβίβασε τὰς πλήρεις ἀγάπης ἐκφράσεις σας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν μας. Ἐξ ὀνόματος τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων ἀντιπροσώπων τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, διαβιβάζω ὑμῖν τὰς θερμοτέρας μου εὐχαριστίας καὶ δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἔχομεν πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν μας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Δ. Μάξιμος»

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 31. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἐξηκολούθησαν σήμερον αἱ ἐργασίαι τοῦ συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μαξίμου.

Παραλλήλως συνεχίζονται αἱ συνεννοήσεις τοῦ κ. Πεσμαζόγλου μετὰ τοῦ Τούρκου συναδέλφου του Τζελὰλ βέη. Ὁ τελευταῖος οὗτος, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ καταλήξῃ τελικῶς εἰς συμφωνίαν μετὰ τοῦ "Ἑλληνος συναδέλφου του.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν τρίωρον συνεργασίαν τῶν δύο ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνεζητήθησαν ὅλα τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαφέροντα τὰς δύο χώρας. Αἱ συζητήσεις Πεσμαζόγλου—Τζελὰλ Βέη θὰ συνεχισθοῦν, διαπιστοῦται δὲ ἐκατέρωθεν ἡ καλυτέρα διάθεσις πρὸς ἐπίτευξιν συνεννοήσεως.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΚΗΡΥΞΙΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

Ἐσυνεχίσθη καὶ χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἀπεργιακὴ κίνησις τῶν αὐτοκινητιστικῶν ὀργανώσεων.

Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἡ διοίκησις τῶν συνεργαζομένων Συνομοσπονδιῶν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Π.Τσαλδάρη εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέπτυξε τὰ αἰτήματα, τὰ περιεχόμενα εἰς τὸ τελευταῖον ψήφισμα τῆς συγκεντρώσεως «Παπαϊωάννου».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις διὰ πενταδράχμου τοῦ ταμείου αὐτοκινητιστῶν εἶνε ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ, καθ' ὅτι ἡ εἰσπραττομένη φορολογία ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος. Ἐπίσης δὲν ἐγένετο δεκτὸν τὸ αἴτημα τοῦ νὰ ἔχουν οἱ αὐτοκινητισταὶ τὴν πλειοψηφ